

Књига пророка Данила — сто двадесета

Откривање пророчких знакова: разумевање испуњења библијских пророчанстава

Jeff Pippenger

2024-03-06

Испуњење знакова представљених сунцем, месецом и звездама било је опширно обрађено од стране историчара, пионира адвентизма и кроз списе сестре Вајт. Неки од знакова о којима је Исус говорио нису толико познати као други. Мало ко препознаје да је „невоља народа” на „земљи” имала одређено испуњење. Није им јасно шта представља симбол потресања „сила небеских”, насупрот потресању које представља силе земаљске. И мало који лаодикијски адвентиста разуме да је „долазак” „Сина човечијега где долази у облаку” био испуњен у милеритској историји.

„Тачан дан и час Hristovog dolaska nisu otkriveni. Spasitelj je rekao svojim učenicima da ni On sam ne može obznaniti čas svog drugog dolaska. Ali je pomenuo izvesne događaje po kojima bi mogli znati kada je Njegov dolazak blizu. ‘Biće znakova’, rekao je, ‘na suncu, i na mesecu, i na zvezdama.’ ‘Sunce će pomrčati, i mesec neće davati svoju svetlost, i zvezde nebeske pašće.’ Na zemlji će, rekao je, biti ‘nevolja narodima u nedoumici; more i valovi hućaće; ljudima će srca zamirati od straha i od očekivanja onoga što dolazi na zemlju.’”

„И угледаће Сина човечијега где долази на облацима небеским са силом и славом великом. И послаће анђеле своје са трубом и гласом великим, и сабраће изабране његове од четири ветра, од краја небеса до краја њихова.“

„Znaci na suncu, mesecu i zvezdama ispunili su se. Od toga vremena umnožili su se zemljotresi, oluje, plimni talasi, pošasti i glad. Najstrašnija razaranja, ognjem i poplavom, smenjuju jedno drugo u brzom nizu. Strašne nesreće koje se zbivaju iz sedmice u sedmicu govore nam ozbiljnim tonovima opomene, objavljujući da je kraj blizu, da će se uskoro po nužnosti dogoditi nešto veliko i odlučujuće.“

„Време пробе неће још дуго потрајати. Сада Бог повлачи своју обуздавајућу руку са земље. Дуго је говорио мушкарцима и женама посредством свога Светога Духа; али они нису послушали позив. Сада говори своме народу, и свету, својим судовима. Време ових судова јесте време милости за оне који још нису имали прилике да сазнају шта је истина. Господ ће нежно погледати на њих. Његово срце милости је гануто; његова рука је још увек пружена да спасе. Велико мноштво биће примљено у тор сигурности, које ће у овим последњим данима први пут чути истину.“ Review and Herald, November 22, 1906.

Милеритска историја се понавља до најситнијег слова у последњим данима. „Знаци“ који су обележили долазак и историју првог анђела представљају праслику „знака“ који обележавају долазак и историју трећег анђела. Сви свети реформаторски покрети теку упоредо с покретом трећег анђела у последњим данима.

„Božje delo na zemlji pokazuje, iz naraštaja u naraštaj, upečatljivu sličnost u svakoj velikoj reformaciji ili verskom pokretu. Načela po kojima Bog postupa sa ljudima uvek su ista. Važni pokreti sadašnjosti imaju svoju paralelu u onima iz prošlosti, a iskustvo crkve u ranijim vekovima nosi pouke od velike vrednosti za naše vreme.“ Velika borba, 343.

Историја представљена моћним анђелом из Откривења осамнаест јесте историја трећег анђела, а историја представљена трећим анђелом тече упоредо са историјом првог и другог анђела у милеритској историји.

„Бог је порукама из Откривења 14 дао њихово место у низу пророчанства, и њихово дело не треба да престане све до завршетка историје ове земље. Поруке првог и другог анђела још увек су истина за ово време и треба да теку упоредо с овом која следи. Трећи анђео објављује своје упозорење снажним гласом. ‘После овога’, рече Јован, ‘видех другог анђела где силази с неба, који имаше велику власт, и земља се осветли од славе његове.’ У овом просветљењу сједињена је светлост све три поруке.” The 1888 Materials, 803, 804.

Дело првог и другог анђела, које је упоредно са делом трећег анђела, такође је приказано у причи о десет девојака.

„Често ми се указује на причу о десет девојака, од којих је пет било мудро, а пет лудо. Ова прича се испунила и испуниће се до последњег слова, јер има нарочиту примену на ово време и, као и порука трећег анђела, испунила се и наставиће да буде садашња истина до свршетка времена.“ Review and Herald, August 19, 1890.

Историја представљена у десетом поглављу Књиге Откривења приказана је као седам громава, а седам громава представљају догађаје који су се одиграли током историје милерита, што је била историја порука првог и другог анђела. Седам громава такође представљају „будуће догађаје“ који се збивају у последњим данима, и они се испуњавају истим „редом“ као што су се испунили у историји милерита.

„Посебна светлост дата Јовану, која је била изражена у седам громава, представљала је приказ догађаја који ће се збити под вешћу првог и другог анђела. ...“

„Пошто ових седам громава изговорише своје гласове, Јовану долази налог, као и Данилу у погледу мале књиге: ‘Запечатити оно што изговорише седам громава.’ Ово се односи на будуће догађаје који ће бити откривени својим редом.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, том 7, 971.

Сви реформни покрети теку упоредо један с другим, и треба да буду доведени заједно „заповест на заповест“, да би се приказао завршни реформаторски покрет сто четрдесет и четири хиљаде. Парабола о десет девојака приказује унутрашње искуство Божјег народа у милеритском покрету и у покрету сто четрдесет и четири хиљаде.

„Прича о десет девојака из Матеја 25 такође приказује искуство адвентистичког народа.“ Велика борба, 393.

Дело и порука и милерита и сто четрдесет и четири хиљаде представљени су трима анђелима из Откривења четрнаест.

„Имао сам драгоцене прилике да стекнем искуство. Имао сам искуство у порукама првог, другог и трећег анђела. Анђели су представљени како лете посред неба, објављујући свету поруку опомене, која се непосредно односи на народ који живи у последњим данима историје ове земље. Нико не чује глас ових анђела, јер су они симбол који представља Божји народ што ради у складу са небеским свемиром. Људи и жене, просветљени Духом Божјим и посвећени истином, објављују ове три поруке својим редом.“ Life Sketches, 429.

Пророчки догађаји представљени у десетом поглављу Откривења, представљени су кроз седам громава. Ти догађаји означавају место где се божанско сједињује са људским. „Знаци“ које је Христос навео у двадесет четвртог поглављу Матеја, тринаестом Марка и двадесет првом Луке представљају „знаке“ који су увели милеритски покрет и представљају паралелно сведочанство покрету сто четрдесет и четири хиљаде. Сто четрдесет и четири хиљаде не окушавају смрт, као што су то представљени Енох и Илија. 11. септембар 2001. године, „знак“ који је Христос означио као онај који обележава долазак последњег нараштаја земаљске историје, препознат је у двадесет првом поглављу Луке. Да би неко био међу том групом која је представљена Енохом и Илијом, а која се назива сто четрдесет и четири хиљаде, неопходно је да „знак“ и све оно што он представља буде препознато.

Пошто је Исус повео Своје ученике кроз историју „знакова“ који су увели милеритски покрет, затим је поновио и проширио Своје историјско сведочанство, укључивши причу која је представљала ту исту историју.

И каза им причу: Гледајте смокву и сва дрвета; када већ потерају, сами од себе видите и знате да је лето већ близу. Тако и ви, када видите да се ово збива, знајте да је Царство Божије близу. Заиста вам кажем: овај нараштај неће проћи док се све не испуни. Небо и земља ће проћи, али моје речи неће проћи. Лука 21:29–33.

Исус започиње причу указујући на разлику између „смокве“, у једнини, и „свих стабала“. „Смоква“ је заветни народ, који је у последње дане лаодикијски адвентизам, који исповеда да је Божји народ остатка. Друга „стабла“ били су незнабошци.

„Zapazite prokletstvo smokve, koja predstavlja jevrejski narod, pokriven lišćem ispovedanja, ali na njoj ne beše ploda. Prokletstvo je izrečeno nad smokvom, koja predstavlja moralno, misleće, živo biće, proketo od Boga, koje je živelo kao što su Jevreji živeli četrdeset godina posle ovog događaja, a ipak mrtvo. Zapazite, druga stabla, koja predstavljaju neznabošce, nisu bila pokrivena. Bila su bez lišća, ne polažući nikakvo pravo na poznanje Boga. Njihovo vreme donošenja roda još nije bilo došlo.“ Special Testimonies for Ministers and Workers, broj 7, 59–61.

Лаодикејски адвентизам у последњим данима налази се под проклетством, јер, иако исповеда да је Божји народ остатка, његово исповедање је бесплодно. Исус у том одломку износи две међусобно повезане, али различите поенте. Он указује на разлику између оних

који се изјашњавају као Божји народ и незнабожаца, који не тврде да држе Божји закон нити да поседују Дух пророштва, што су обележја остатка последњих дана, а за која лаодикејски адвентизам тврди да их држи. Лишће у последњим данима представља полагаано право на исповедање да су остатак који је Јован препознао у књизи Откривења.

„Незнабожачки свет био је представљен смоквама без лишћа и без рода. Незнабошци су, као и Јевреји, били лишени побожности, али нису тврдили да уживају Божју наклоност. Нису се хвалили узвишеном духовношћу. Били су слепи у сваком погледу за путеве и дела Божја. Код њих време за смокве још није било дошло. Они су још увек очекивали дан који ће им донети светлост и наду.“ Signs of the Times, February 15, 1899.

Разликовање између смокве и осталих дрвета Христос је учинио још једним разликовањем. Време када је дрвеће требало да пропупи ради смокава било је другачије од времена када је требало да пропупе незнабожачка дрвета. У последњим данима „црквама се дају два различита позива“, а први глас анђела из осамнаесте главе Откривења означава време када је требало да наступи пропуцавање за сто четрдесет и четири хиљаде. „Други глас“ из Откривења 18 представља време када су остала дрвета требало да пропупе.

У Христово време Јевреји су били смоквино дрво, а незнабошци су били друга дрвета. У милеритској историји протестанти су били смоквино дрво, а милерити су били друга дрвета. У последњим данима, лаодикијски адвентизам је бесплодна смоква која се уклања из Јерусалима (винограда), а сто четрдесет и четири хиљаде јесу смоквина дрвета која доносе род. Божја друга деца, која су још увек у Вавилону, представљена су као незнабошци.

„Незнабожац“, по дефиницији, јесте „туђинац“. Незнабожачка дрвета су у стању мировања (мртва), не носећи ни пупољке ни плод у време када смоква пропупи и оживи. Дрво у стању мировања јесте суво дрво, и када Незнабошци буду позвани да изиђу из Вавилона другим гласом из осамнаестог поглавља Откривења, тада ће изабрати да држе суботу седмога дана и ступиће у завет са Господом.

И нека син туђинца, који се припојио Господу, не говори: Господ ме је сасвим одвојио од свога народа; нити нека ушкопљеник говори: Ево, ја сам суво дрво. Јер овако вели Господ ушкопљеницима који држе моје суботе, и бирају оно што је мени по вољи, и држе се мога савеза: даћу им у својој кући и унутар својих зидова место и име боље него синовима и кћерима; даћу им вечно име које се неће истребити. А и синове туђинца, који се припајају Господу да Му служе, и да љубе име Господње, да Му буду слуге, свакога који држи суботу да је не оскврни, и држи се мога савеза; и њих ћу довести на своју свету гору, и развеселићу их у своме дому молитве: њихове жртве паљенице и њихове жртве биће угодне на моме олтару; јер ће се мој дом звати дом молитве за све народе. Исаија 56:3–7.

Туђинац је „незнабожац“, и „други глас“ их позива да изиђу из Вавилона, и они се доводе на свету гору Божју; тада ће то бити Његова „света“ гора, јер ће пшеница и кукољ бити раздвојени кроз процес испитивања представљен у историји „првог гласа“. Када у последње дане дођу на гору Господњу, незнабошци више неће бити туђинци, нити сува дрвета.

Сунце и месец ће потамнети, и звезде ће ускратити свој сјај. Господ ће рикнути са Сиона и пустити глас свој из Јерусалима; и потрешће се небеса и земља; али Господ ће бити нада своме народу и сила синовима Израиљевим. Тако ћете познати да сам ја Господ Бог ваш, који обитава на Сиону, гори мојој светој; тада ће Јерусалим бити свет, и туђинци неће више пролазити кроз њега. Јоило 3:15–17.

Увођење у историју у којој „други глас“ позива друго Божје стадо да изађе из Вавилона има „знаке“ који су били предсликани знацима милеритског покрета. У Матеју, двадесет четвртог поглављу, Марку, тринаестом поглављу, и Луки, двадесет првом поглављу, изложено је Христово сведочанство које разматрамо. У сваком од та три сведока један од означених „знакова“ јесте да ће се силе небеске покренути, али у Јоиловом приказу „знакова“ који показују када ће Јерусалим бити „свет“, и „небеса и земља“ ће се потрести.

Јоил указује на савршено испуњење проречених „знакова“ који се збивају када је Јерусалим свет. То време је када је Господ уклонио грехе са сто четрдесет и четири хиљаде, и када је црква Лаодикије прешла у покрет Филадельфије. Тада шести покрет (Филадельфија) постаје осми покрет (Филадельфија), који је од седам цркава. Тада Војујућа црква постаје Победоносна црква. Војујућа црква је назив за Божју цркву која се састоји од пшенице и кукоља. Победоносна црква је Божја света гора која је „света“, и „туђинци више не пролазе кроз њу.“

Увођење уздигнутог знамења, које је Црква Победоносна, које је „осми који је од седморице“, када је Јерусалим „свет“, праћено је „знацима“. Да би Исус пружио тачку препознавања своме народу како би разазнао „знак“ живота или смрти, који означава запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде, послужио се дрвећем и природним током живота једног дрвета да поучи ту од пресудне важности поуку.

„Христос је био наложио Своме народу да бди над знацима Његовог доласка и да се радује када буде угледао знаке долазећег Цара. ‘А кад се ово стане збивати,’ рекао је Он, ‘погледајте горе и подигните главе своје; јер се приближује избављење ваше.’ Указао је Својим следбеницима на дрвеће које у пролеће пупи и рекао: ‘Кад већ потера, сами видите и знате да је лето већ близу. Тако и ви кад видите да се ово збива, знајте да је близу царство Божје.’ Лука 21:28, 30, 31.“ Велика борба, 308.

Када дрвеће у пролеће почне да пупи, лето је близу.

Жетва прође, лето се сврши, а ми се не спасосмо. Јеремија 8:20.

Процветала дрвећа показују да је пролеће, и тада знамо да је лето близу, а управо се у лето сабира жетва.

Непријатељ који их је посејао јесте ђаво; жетва је свршетак света; а жетеоци су анђели. Матеј 13:39.

Жетва је на крају света. Када дрвеће почне да пупи, дужни сте да знате да је крај света близу.

„Једна изјава Спаситеља не сме се учинити таквом да поништава другу. Иако нико не зна дана ни часа Његовог доласка, ми смо поучени и обавезани да знамо када је близу. Даље смо поучени да ће за нас занемарити Његово упозорење и одбити или пропустити да знамо када је Његов долазак близу бити исто тако кобно као што је било за оне који су живели у Нојеве дане да не знају када ће доћи потоп.” *The Great Controversy*, 371.

Наставићемо наше проучавање двадесет првог поглавља Јеванђеља по Луки у следећем чланку.

„Видела сам да се силе земаљске сада потресају и да догађаји долазе по реду. Рат, и гласови о ратовима, мач, глад и помор, прво ће потрести силе земаљске, а затим ће глас Божји потрести сунце, месец и звезде, као и ову земљу. Видела сам да потресање сила у Европи није, као што неки уче, потресање небеских сила, него је то потресање разгневљених народа.“ *Early Writings*, 41.